

ביום זה
 פורסים את הלחם
 ואוספים את הפרי
 אל הקטף
 ביום זה
 חודרים הגנים הכיתה
 והבנות חתונות
 בפתח,
 ביום זה חולכים
 עננים בשמים
 לבשר מטר של ברכה
 לשדמה ולגן.

ל. גולדברג

עֵינֵינוּ !

חיסרון נגד שפעת

מי שמעוניין לקבל חיסרון נגד שפעת -
מוזמן להרשם במרפאה בהקדם, ניתן גם להכניס
פתק עבורנו בת.ד..
החיסרון מומלץ בעיקר לחולים כרוניים
ולאנשים מגיל 65 ומעלה.

לבריאות

מהמרפאה.

להורי הפעוטונים והגנים שלום !!

ביום א' הקרוב 11.10 - נעבור בבתי-
הילדים, לבדיקת רגלי (ונעלי) ילדיכם!
נא לשלוח את הילדים עם הנעליים (למי
שיש כמובן!)

להתראות
דורית ויניטה.

לכל מרכזי הענפים והועדות
ש ל ו ס ,

נא הכינו את תקציבכם לשנת 1993.

יש להגיש לא יאוחר מתחילת חודש נובמבר.

תודה - אביבה ר. שרתיס.

=====

חזל טוב... חזל טוב...

ימל הולדת

11.10 יואב עדר

אהוד המאירי

12.10 אבלין וואלך

13.10 בני פורסטר

עירית ינטיס

רביב מרקוסון (נכד)

14.10 טרי ויטהם

דוד ריפקינד

סלה לויז (נכדה)

רון שורצמן (נכד)

ימל נדשואין

11.10 קרול וגרשון שרק

14.10 צביה ואנג'י קוניגס

נעמי ופרץ כהן

17.10 מרים וברוך כהן

15.10 רענן טנא

יונתן טוביס

דיווין בילגורי

רז מעין

16.10 גדעון לוי

גבי ראי קולט

17.10 ג'אק כרבוך

ברוס ויטהם

אבנר מנדג' גורסקי

עמית שובל

מה נשמע?

* עברנו את כסה ועשור, הכרזנו בשער העלון (בשם לאה גולדברג)
ש"הולכים עננים בשמים" - וכלום... גור נישט. מד-הגשם, שנתלה ע"י
אלזה בנאמנות עוד לפני הטיפות הבודדות הראשונות שהספיקו לרדת, נשאר
מיותם, ואנשים ושדות נאנקים בחום ובירבש.

* במרפאה אומרים שכל בן-אדם שני מתלונן על כאב ראש ו/או סינוסיטיס ו/או כאבי-
פרקים ו/או כאבי גרון. אתם רוצים שם למכלול זה? שפעת זרחלת. עכשיו תרגישו טוב
ותתפללו ליורה.

* השבוע יוצאים רבקה וביט לשווצריה כדי להתחתן. את הברכה הרשמית ושתיית לחיים
נדחה עד לחזרתם. בינתיים, נסיעה בטוחה ואל תשבור עוד רגל, ביט!

* לאלון קוניגס, שסיים שנת שרות ברמתים, ונמצא בבית עד לגיוסו בדצמבר. ברוך השב.
כפי שנרמזנו, אנחנו עומדים בפני בנייה חדשה, אל תשכחו לבוא לתלון הבוגר מחר בשעה
11.00 כדי לשמוע פרטים.

* לידיעת כל החברים שתהו מי שיך ל"גרעין ג'": ומוזמן לחגוג בעמיעד בשבוע הבא, ער-
כתי מחקר מקיף, וקיבלתי מידע מוסמך (פחות או יותר): אנשי גרעין ג', שרובו עלה
לקבוץ עמיעד, הנמצאים כאן הם: פאול ב., ג'וני פ., אריה ור., וג'רי נ.
להלן היסטוריה קצרה של גרעיני "הבונים" - אנגליה:

גרעין א'	- מייסדי כפר הנשיא
גרעין ב'	- מייסדי בית העמק.
גרעין ג'	- " עמיעד
גרעין ה'	- כולנו מכירים.
גרעין ו'	- השלמה לבית העמק.
גרעין ז'	- " לעמיעד.
גרעין ח'	- מבוא חמה
גרעין ט'	- רמת דוד
גרעין י'	- תובל

וכעת חברי "הבונים" מגיעים לקדריס.

שאלתי את אלק "מה עם גרעין ד'?" והנה הסיפור:

בניגוד לשמועות שלא היינו בקיאים בסדר ה-א'-ב', היתה סיבה למה רצינו להיקרא "ה' -
שאפנו בכל מאודינו 'היי דרומה', לנגב, עד כמה שיותר רחוק מזקני כפר הנשיא.... ותראו
מה קרה!

* בתוכנית קצרה וחביבה ובהרמת כוסית חגגנו את כלולותיהם של לילך וגאי גם אצלנו. שוב

ברכות חמות

* ולסיום צרור ידיעות מהדור הצעיר:

- אלעד שרקי עבר את מבחן הנהיגה במכה ראשונה - כל הכבוד!

- צוות הנעורים נפרד בצער ממיכל ע. ומאחלים לה המון הצלחה בגיל הרך.

* ומהגיל הרך אנחנו מתבשרים על העברת 5 קטנים (כולל ילד חוץ) מהגנוך לשני

הגנים, ולמקום הפנוי בגנוך נכנסים הפעוטים, כנהוג אצלנו.

שמחה וחוויות חדשות לכולם!

שבת שלום ומועדים לשמחה

אננה.

תכנית לחג

יום א' -	11.10.	קבלת החג בסוכה	אחרי ארוחת הערב
יום ב' -	12.10.	אושפיזין בסוכות	(פרטים יבואו)
יום ג' -	13.10.	ארוחת ארבע	בסוכה למשפחות הנעורון
יום ד' -	14.10.	" "	" בחסות ו' ההורים
יום ה' -	15.10.	" "	" למשפחות האולפן
ל י ל	ש ב ת	ערב ונאטו	עם משפ' פרלסון
ש ב ת	--		
יום א' -	18.10.	שמחת בית השואבה	- ערב בברכה
יום ב' -	19.10.	ירידה לכנרת, פרידה מעונת הרחצה	

על ראש השנה ועל חגים בכלל

את ראש השנה הפרטי שלנו חגגנו אצל המשפחה בירושלים.

שם, מה שחשוב זה האוכל, הברכות, בית הכנסת והיחד המשפחתי. ערכנו 4 סעודות ליותר מ-30 איש, בסלון קטנטן כמעט כמו הסלון שלנו (חשבתם שפה צפוף?) כשאנחנו מברכים יחדיו במקהלה מדברת על 10 סוגי מאכלים. במשך 28 שעות לא הפסקנו לאכל. לראות את האושר והנחת של אם הבית, ואת שמחת הפגישה של הנוער, היה שווה אפילו את הפסד החג בבית.

ממשאל קצר שערכתי כאן הבנתי שערב החג הראשון היה חגיגי והאוכל היה טעים, אלא שהורגש היטב חסרונה של השירה המסורתית. הסיבה היא בחוסר המוכנות של הנגנים שלנו ללוות את השירה וחבל מאד.

הערב השני, שמעתי, היה רב משתתפים גם על הבמה וגם בקהל והדעות עליו מגוונות מקצה עד קצה כצפוי בחברה גדולה ורב גילית כשלנו. כולם שבחו את ההתרחיץ והרי בראש השנה הכי חשוב שיהיה מתוק.

אני רוצה להודות כאן לשמחה ואמירה לתמר ורונה שהיו צוות ראש השנה ויחד איתן לכל החברים שתרמו את חלקם בקישוט, בבישול, עריכה, הופעה או כל דרך אחרת. אף על פי ששמחה מתנגדת לציון שמות מעל דפי דברי הכפר, שמא מישהו שלא הוזכר שמו ייעלב, אני מאמינה שיש לציין לפחות את הצוות המוביל. שכן ארגון חג או מסיבה הוא נטל כבד ולעיתים כרוך גם בעגמת נפש לא קטנה. ואם אפשר לפרגן לאותם אנשים, המתנדבים בעם, בדרך כלשהי - למה לא! אז, תודה גם לשרה דבולט שארגנה את שיחת יום הכיפורים ולצוות התפילות.

באשר לוועדת חגים בכלל - הנה חלפה עברה לה שנה ראשונה. כמעט אמרתי "ביעף" והר-ספתי "לא הרגשנר" כנהוג לאמר.

אבל אין זה כך, כי המלאכה רבה, והערול כבד והציפיות מפה ועד הודעה חדשה. כדי שנוכל לעבור את השנה הבאה בשלום, יש צורך במתנדבים רבים לאייש את כל הצוותים עד חג ה-45 בקיץ הבא. כל אחד בוחר חג אחד ופטור מכל השאר, ובדרך כלל יש גם סיפוק לא קטן מעצם העשייה. וכבר כבר סוכות בשער. אז שיהיה לכולנו שוב חג שמח ומועדים לשמחה.

נורית.

=====

י"ד בתשרי תשמ"ד (1983) גב' מרגה גרונברג

ט"ז בתשרי תשל"ח (1977) ארנון וטרמן

י"ז בתשרי תשל"ח (1977) מר יצחק סטקובסקי

י"ז בתשרי תשמ"ה (1985) חיים גלעדי

י"ט בתשרי תשל"ו (1975) גב' רות סטיל.

נר זכרון

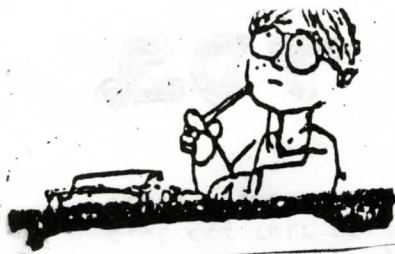
בסד התקוות הגדולות

הנמים חולפים שנה עוברת - רק שולמית אלונה לבד נשארת. בדרך כלל נהוג בעולם הנאור, הדמוקרטי, שבוחרי מפלגה כלשהי זועמים ומוחים כאשר האנשים המובילים את מפלגתם אינם ממלאים אחר ההבטחות שהבטיחו בעת הבחירות, אך התופעה, המוזרה כל כך, שבה אזרחים טובים זועמים על מנהיגת מפלגתם, כאשר היא מקיימת את אשר הבטיחה, את התופעה הזאת יש לגרד מלוח המציאות, להכניס למעבדה ולבדוק היטב תחת המיקרוסקופ. כנראה שישנה כאן לפי נינו התפתחות, מוטציה מדהימה ורבת משמעות של תורת השלטון. האמת היא כמו תמיד הרבה יותר פרוזאית. כל כך התרגלנו שדברים נחתכים במס-תרי חדרים ובמחשך, כל כך התרגלנו לכך שהבטחות מנהיגים אינן ניתנות לפר-עון (בטוח שלא במרעד). כל כך העמיק בנו ההרגל, שהצורה היחידה בה אפשר לפרוע את השטר לבוחר היא יצירת משבר קואליציוני חסר פשר, כדי לסחוט עוד ו-עוד למען שולחניו אנשי שלומנו, עד שאנו מוצאים עצמנו נחרדים עד עומק נפ-שנו שוחרת השקט והשלווה מהאישה המעצבנת הזאת שמעיזה לעשות את מה ששלחנו אותה לעשות, כלומר לנהל מלחמה על התרבות, התרבות שלנו. הבעיה שחוזרת שוב ושוב היא העובדה, שלא היא איננה נמצאת לפנינו בחפירות, אלא שאנחנו איננו מתייצבים מאחוריה כאשר היא מסתערת. כך, חברים, נטושה כאן מלחמת תרבות, אם כבר שכחתם, והיא נטושה לאורך תפיסתנו את השנה, עולותיה, מועדיה והאופן בו אנו מציינים וחוגגים אותם. היא נטושה בין רצוננו לאפשר למגורן גדול ככל האפשר של תפיסות עולם לשכון זה לצד זה באחורה, דיצה, רינה והפ-רייה הדדית, לבין אלה שרצונם לקיים כאן את הכתוב במגילת רות בלי אווירת חג השבועות. ולעיתים ברגעי יאוש רגעיים, אני חושב לעצמי שאנחנו באמת כא-לה. אכולי רגשי אשם על כך שאיננו שלמים, שחיינו ריקים מאוד נרות השבת של חנה'לה, ובשר הלריותן שייעדר משולחנו ביום פקודה לעתיד לבוא ממלא אותנו בצער ויגון עולמים. כל כך הרבה צער עד ששכחנו את אלה הדרווישים, שבכנסי החזרה בתשובה הפרימיטיביים שלהם דנים את ביאליק בצואה רותחת בכף הקלע. והרב פרץ וצורחה מסתובב מוכה אמוק משיחי ובודק מזוזות פסולות. מיתחו קו בין ג'ימי סורגרט (הזינגן הבכיין) לפונדמנטליסטים בטהרן ומשם לפונדמנטליסטים בבני-ברק. הקו הזה הוא קו החזית שלנו ושם עלינו להימצא בחפירות. כמו שבצה"ל לאחר שפורצת פשלה מתקינים תקנות חדשות המונעות את זו שקרתה, אך לא את אלה שתקרינה, כך גם תרבות המאבק שלנו בחומייניזם מו-רכבת מתפיסת מאבק רטרואקטיבי. וכאשר משהו טורח להביא את המאבק אל ההווה ואולי גם מנסה לחשוף קצת את ישבנו לקור של העתיד, אנחנו חוטפים מיד רג-ליים קרות ודוהרים אל חיקו החם של הקונצנזוס.

אז חבר'ה תתביישו לכם, קצת, אבל לאחר זאת שובו מהר למאבק החשוב הזה. אתם לא צריכים להיות לפני שולה, אבל לפחות תתייצבו מאחוריה. אתם שלחתם אותה, וגם לכם ישנה אחריות לכך שהיא שם. וזיכרו שהארץ אמנם מובטחת לנו מאלהים, אך לא כך פני החברה ופני המדינה. על אלה צריך גם להאבק ולא לחכות לכך שמ-תישהו, בעזרת השם, הכל יסתדר. מעצמו.

1777.

מיכאל כ.

על דא ועל הא

עשרת ימי תשובה - זמן מתאים להרהור על העבר ושגיאותיו, ולחשוב על העתיד ותיקון אותן שגיאות. ומה יכולה להיות מילת הקסם הנדרשת אלא המלה "שינוי". הרי כל העולם עובר שינויים גדולים, רוסיה, מזרח אירופה, איחוד גרמניה ומה לא. וגם הקיבוץ משתתף בחינה זו. האם עלינו לתת להתליך לעשות את שלו, לפי הפילוסופים שטוענים שהחיים הם דטרמיניסטים, או האם יש אפשרות לתכנן ולכוון את עתידנו. אני גורס שאנחנו כן יכולים לכוון, לפחות במידת מה, את הדרך הרצויה לנו. אם לא, נמצא את עצמנו בגרוע מכל העולמות. היו זמנים כאשר היתה מנהיגות מוכרת בתנועה שלקחה על עצמה לכוון את התחומים של מותר ואסור בחיי הקיבוץ. היום אין דבר כזה וכל קיבוץ חייב להחליט בעצמו את צורת התארגנותו.

בעצם יש שתי אפשרויות בסיסיות - או לחדש בצורה זו או אחרת חברה שיוויונית, או ללכת בכיוון ההפך. לחדש את השיוויונות לא אומרת לחזור אחורה או להמשיך שבלונית, אלא להגדיר מחדש את הפרוש של דרך זו בשבילנו, והתארגנות הדרושה כדי להשיג את המטרה. כיוון ההפך יותר קל מבחינה זו, רוב האנושות חיה בשיטה זו, אך גם בתוך הפרטה אפשר להכניס שיטות ארגוניות שיקהו את האכזריות שיש בדרך זו.

יש שני היבטים לדעיון השיוויונות, רמת חיים פיזית פחות או יותר שווה לכל האכלוסיה, ואחריות הדדית. הארגון של שני ההיבטים האלה מאד מסובך ודורש משמעת חברתית שאף התארגנות אחרת אינה דורשת מחבריה. בלי ההבנה של הנחיצות של משמעת פנימית זו, לא תהיה כל אפשרות לארגן חברה שיתופית. גם אחרי הסטיות שנכנסו לחיינו כתוצאה ממקורות חוץ, רמת החיים די שווה בין החברים. אפשר ליישר את הקו במידה מסוימת על ידי שימוש בשכל ישר, ועמידה נגד לחץ האינטרסנטים שיש להם מקורות אלה. יש לכולנו עיניים בראש ולכן נוכל לבנות מדדים מסוימים, כגון למשל מספר נסיעות לחו"ל תוך זמן מסוים, שיאפשרו לנו לפצות את אלה שאין להם, על ידי תיקונים בחלק התקציב האישי שמיועד לנסיעות אלה.

אך החלק הקשה בהתארגנות שיוויונית הוא האחריות ההדדית, ואין אפשר להבטיח שהאחריות לא תהיה חוצצת. לי נדמה שרוב התסכולים שמגיעים לאזני קשורים לנקודה זו. כאשר יש הרגשה הן בין אלה שאחראים לארגון הכלכלה והעבודה שאין להם אפשרות לשלוט ושאוחר יותר מדי גבוה של החברים אינו ממלא את חובתו בעבודה, בתורנויות וכו', ובאותו הזמן גם חברים רבים שאינם בתפקידים מרגישים את אזלת היד של "ההנהלה" בענין, סימן שדרושים שינויים דרסטיים בשיטה. אמנם מדובר, נדמה לי, על מספר לא גדול של חברים, אך כפי שאומרים "תפוז אחד רקוב וכו'".

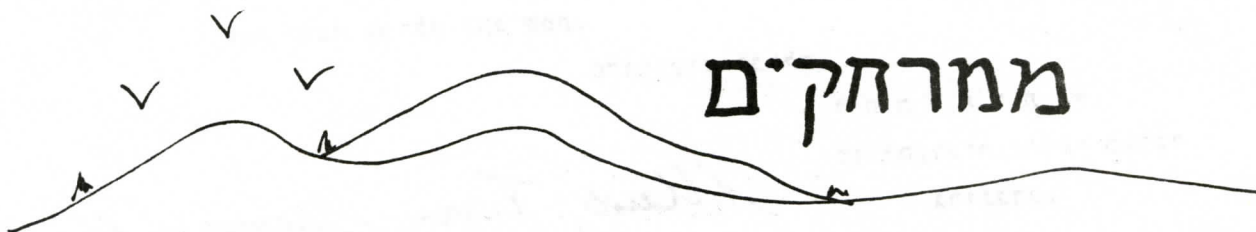
יש להניח שאם נלך בכיוון שוויוניות, החברים לא ירצו לשפוט לפי היכולת, אך בהחלט כן לשפוט לפי המאמץ והנכונות להשתתף במאמצים הכלליים. בין השינויים שכבר חלו במשך הזמן, יש הפחד לשפוט או לקבוע קני מידה לגבי ההתנהגות של החבר בכל מה שקשור לתחום

העבודה. ההצלחה של התארגנות מחדש תהיה תלויה במציאת דרכים להטיל מרות על הפרט בענין זה, גם אם נידרש לקבל החלטות אכזריות לפעמים. כאן לא המקום להיכנס לפרטים אך ההיבטים הכלכליים ובעיקר הגישה לעבודה ולפרנסה, הם קרדינליים בחידוש התארגנות שיטופית.

כיוון ההפרטה יותר קל לדמיין ולארגן, כי רוב העולם חי כך. כל אחד יחיה לפי יכולתו להרוויח. במידה שיהיה הסכם בין חברי הקהילה שיש לעזור לאנשים מוגבלים ביכולתם להרוויח, כדי שהפער ברמת החיים לא יהיה גדול מדי, אפשר לקבוע שיטת מסים מוניציפליות מתאימה. כמובן אם תהיה החלטה בכיוון הפרטה, יהיה צורך לקבוע את הטיפול באמצעי הייצור, ובכוש של המשק. אלא אם נמכור את הכל ונהיה לשכירים.

בכל כיוון שלא נבחר, השינוי יכלול צדדים אכזריים, גם אם ננסה לדכא את התוצאות. אך מי הבטיח חיים ללא אכזריות? בוודאי לא אלוהים וקל וחומר לא היצרים של בני אדם. העיקר הוא לבחור את הכיוון הרצוי ולבחור בהחלטיות ובמהירות, לא נזוז אם לא תהיה ה נכונות של קבוצת חברים לגבש גישה מאוחדת ולהעביר אותה, גם אם יהיו מכשולים רבים בדרך, ואולי קשיים חברתיים.

אם נמשיך שבלונית כמו היום, התסכול יגדל, האפשרות למצוא חברים לקבל על עצמם תפקידים מרכזיים תקטן, והסכנה של עזיבת חברים בעלי יכולת ניהול וארגון תהיה ממשית.

נטע !

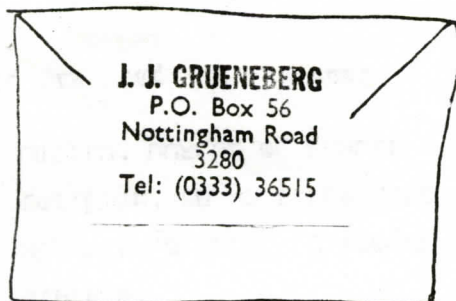
הפתעה, הגיע אלי כרטיס הברכה ממך, כמו מאז תקופת הצבא, את תמיד מצליחה לאתר אותי, ואת תמיד מצליחה להפתיע. נחמד לחזור מיום עבודה ולקבל כרטיס ברכה שכלל לא מצפים לו. תודה רבה.

חוץ מזה שלומי ושלום אדי מצוייך, לא מפסיקים לחשוב על הבית, ותמיד מחכים לכל פיסת מידע שתשאיר אותנו בעניינים - דברי-הכפר שמגיע אלינו, עושה את שלו וכמובן את שנותנת להרגיש שעדיין חושבים עלינו.

תודה רבה ויישר כוח לכל חברי כפר הנשיא

עירית ואדי

(מבית שיינגזיכט)

מתיבת הדואר

1.9.92

לכל בית כפר הנשיא !

המון המון תודות על כולכם על הכנסת האורחים, החמימות והאהבה שהרגשנו בביקורנו ביולי השנה. היה זה להרגיש שתכונות אלה עדיין קיימות באחת הקהילות היפות ביותר עלי אדמות. כל כך טוב היה לחזור הביתה. שוב - תודה.

מבחינה פיזית כפר הנשיא השתנה - השיטה מתאימה את עצמה לדרכים חדשות ומשופרות - אני מניחה שתמשיכו להשתנות, כפי שמשתנה כל דבר בכוכב לכת זה. לי אישית היה צורך להווכח שהחברה מלפני שבע שנים עדיין אותה חברה. כל כך רציתי שצביה תתנסה במה שהתמזל מזלי להתנסות בו - ולדעת מאין היא באה. את שכרי קיבלתי בטיסה בחזרה לדרום אפ' ריקה, כשהיא פנתה אלי ואמרה: "אם אני אחזור לישראל, זה בטוח יהיה לקבוע"!

תאודור הרצל אמר פעם:

"אם תרצו - אין זו אגדה". חברים, יש לכם חלום. טפחו אותו, טפלו בו, כי הוא הטוב ביותר שאני אישית התנסתי בו. יהי רצון וילדיכם יגדלו ויתפתחו.

שנה טובה לכרלס וחג שמח.

מתגעגעים לכולם.

להתראות -

מוירה, צביה, ג'רמי ויוני

גרינברג.

Mair, Tuvia, Jeremy & Yoni.
Gruneberg.

"מועדון אימפרו"

הסדנא תתחיל לפעול בנובמבר, באולם "דדו" - הפגישות תתקיימנה בימי ג' בשעה: 19.30 ויכללו משקה "בפאב" המקומי. מיועד למבוגרים עם נסיון בימתי קודם, בחוגי דרמה וכו', וכאלה המחפשים גירויים לראש ולגוף באווירה משוחררת.

נא להתקשר אל רות נאי - טל' 517.

ס י ר ל ו ת י ק י ס - אל תשכחו: ביום ג', 3 בנובמבר.
ההרשמה נמשכת - (ביום ג' עמדה על 18...)

מבט אל הנמל וסלע אנדרומדה

היה זה נמלה המרכזי של ארץ-ישראל, עד לבניית נמל חיפה בשנות השלושים על-ידי הבריטים. כאשר האוכלוסייה היהודית שוב לא יכלה להשתמש בנמל יפו עקב המאורעות של 1936, נבנה נמל תל-אביב. בשנת 1965, עם בניית נמל אשדוד, נסגר הנמל והוא משמש כיום כנמל דייגים. שובר הגלים הגדול נבנה על-ידי הבריטים בשנות השלושים. בנמל נעשות כעת עבודות הרחבה ושיפוץ לשם הפיכתו למרינה.

פרטים מפי ראובן מ. :-

שעת היציאה: 07.30

הפסקה בדרך.

סיור ביפו העתיקה, הנמל וכו' (שעתיים וחצי לערך).

סיבוב בשוק הפשפשים, ארוחת צהריים במסעדה.

אם הזמן יאפשר, נבקר גם במרכז דל"ל (המרכז החדש לאומנויות).

לסיום: קניות במדרחוב של נחלת בנימין.

בואר בהמוניכם.

נ.ב. חברים המעוניינים לחזור בטיסה (על חשבונם) יודיעו נא לראובן מ.,

כדי שיוכל לעשות סידורים ע"מ להביאם לשדה התעופה.

=====

פזמבית בחזרה

"מה לשות?" אמר אל-שור אדום.

"אני יגיד לך מה לשות," אמר אל-אריה באוזן שלו. "אם תעזוף לי אותו ולא תתערף מתי אני אוכל אותו, נישאר רק אתה ואני כחזקים כלוקנן ואנחנו נהיה חפרים טופים עד סוף אל-ימים ונחיה בשלום כמו זוג של יונים. אתה לא חושף זה רעיון טוף?"

"יכול להיות אתה צודק," אמר אל-שור אדום. "הוא באמת אקסט שחור יותר מן די ואתמול בל-בוקר מתי אמרתי לו סאכח-אל-חיר עשה כאילו לא שומע. מה הוא חושף לו? הוא חושף אני מוכרח להיות חפר שלו?"

אל-אריה רק שמע זה, קפץ תת-אשתיים על שור שחור וכמה זה כעט וצעק וביקש יצילו אותו, לא עזר לו שון-דפר. מתי אל-אריה היה טורף ואוכל אל-כשר ואל-עצמות שלו, אל-שור אדום אכל עשף ועשה עצמו כאילו לא רואה ולא שומע אכלום. אחרי כמה ימים חזר אל-אריה לשור אדום ואמר לו: "ועכשף חפכי אני אוכל אותך בלי הרבה דיבורים."

"אפל אתה אמרת אנחנו חפרים," אמר אל-שור אדום ופחד גדול בעיניים שלו. "חפרים — חפרים אפל לכול צריך," אמר אל-אריה.

צעק אל-שור אדום בכול אל-כוח שלו בשפיל יצילו אותו. "אתה יכול לצעוק מן אל-יום עד מחר ולא יעזור לך שון-דפר. עכשף אין מי יציל אותך," אמר אל-אריה והלך שלושה צעדים אחורה בשפיל יקפון עלף. "רק רגע," אמר אל-שור אדום. "לפני אתה קופץ עלי אני רוצה לגיד משבט אחד." "תגיד אותו," אמר אל-אריה.

"עכשף אני מפין," אמר אל-שור אדום, "אתה אכלת אותי עוד מתי עזפנו לך לטרוף אל-שור לפן."

"נכון. עכשף אתה מפין טוף, אפל עכשף מאוחר יותר מן די," אמר אל-אריה וטרף אותו על מקום.

מה סיפור זה רוצה לגיד?

נכון. זה בדיוק מה סיפור זה רוצה לגיד.

הוראות למשתתף/ת

ובכן כל אשר עליך לעשות עתה הוא לסמן בעפרון דק במקומות המתאימים, לפי המקרא הבא:

שור לבן <=> סיני וחבל ימית.

שור שחור <=> יהודה שומרון וחבל עזה.

שור אדום <=> רמת הגולן ו/או מדינת ישראל.

האריה <=> "אל אסד" בערבית, על מנת לא לפגוע בשכנינו המיועד והסימפסי מצפון, יוחלף לסובת "העולם הערבי".

קריאה מהנה וגמר חתימה טובה..

אבי

לדבר בגלוי

הלו: הלו: חברי (מכל הגילים),
לא כל כך מקובל שמישהו מדבר על מצב אישי שלו בפני כל החברים, אבל מנסיוני
בחי למדתי שלדבר בגלוי - זה הדבר הטוב ביותר, ולכן:

כך, אני חברת כפר הנשיא
ואמשיך לתרום לחברתי
- אם זה רק תלוי בי.

ב-88' עברתי טראומה - מיק הלך מאיתי
ויצאתי מזה רק אחרי שלוש שנים.
למזלי, אבי (אבימלך) אלי התקשר.
שנינו מייסדי קיבוצים,
ולא נחליף קיבוצים כדי להסתדר.
בגילנו הרגשנו צורך להיות ביחד
בלי להפסיק בעבודה ובפעילות.

לכן תדעו - אם מישהו צריך לדבר איתי, אל דאגה.
תאמינו לי, אין בעיה... זה פשוט
להכניס פתק לתא הדאר שלי - אני מסתדרת.
בחזרתי הביתה - הדבר הראשון
בודקת את הדאר ובערב מתקשרת.

נכון, כל זה נשמע שגעון,
אבל כחברה ותיקה אני בהחלט מוכנה למאמץ,
- רק שיהיה לי הבריאות והכוח תמיד --.

למה כתבתי?... כי אני רגישה... נוסעת פה ושם לניר-דוד,
ופה מרגישה "מה יגידו?"... ה"הם יגידו" הולך עם כולנו
בחינו פה כמו בכל קיבוץ, ולכן לא תמיד מדברים בגלוי.

שלכם,
נטע

דיווחו לנו לפני שבוע ש"ועדת העבודה פרשה לפני המזכירות את הבעיות שקיימת היום
באכיפת החלטות של חברים, בעיקר במילוי תורנויות בענפי השרותים, אך גם בתורנויות
בייצור, כמו משלוחים והעברת עופות."

אני מבינה שמטרתה של ועדת העבודה לא היתה לקבל תשובה, ובסיום הדיון "תמכה המזכירות
בוועדת העבודה להשתמש בזכותה להטיל על חברים לעבוד בתורנויות בענפי השרותים ובעבו-
דות דחופות, לפי צרכי המשק השוטפים."

הדבר ברור להם ולחברה. אני מבינה שגם למזכירות לא קל למצוא פתרון, ויכול להיות אפילו,
שבאותו רגע לא היה כזה. אבל אם כך, דרוש ייעוץ או שיחות בחברה, לדבר באופן גלוי -
בלי להתקיים. אחרי זמן מסוים גם חברי המזכירות יהיו חברים מן השורה. אז בואו נבדוק
כולנו את המצב, במטרה למצוא פתרון, כי אם נשב בשקט המצב יפגע בחברה, ומה יהיה?.

נטע

יש גם דברים טובים אצלנו

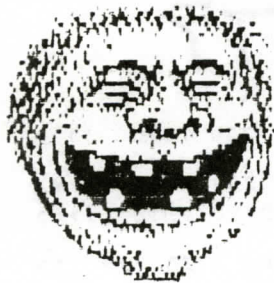
שוב עבר עלינו ראש השנה וישבנו ביחד בערב החג. לא יאומן, אבל כנראה הנרי
שפרובג הכניס גומי בקירות של חדר האוכל. פעם חשבנו שלא נוכל לעבור 700
מקומות ישיבה. כבר הגענו, אולי, גם ל-750. אבל הפעם התכנון היה ל-836
מקומות! כל הכבוד להנרי, שדואג לצידוד ולצורת סידור המקומות. הרבה תודות לו.

ושוב ראינו שאפשר לסמוך על הצעירים. גילי היה אחראי לחיבור השולחנות
ולסידור הכסאות, ושרית שוב היתה אחראית לעריכת השולחנות. הכל נשאר
במשפחה.

כבר הרבה זמן אני מכינה את סדר הישיבה לחגים, והפעם הגענו למצב שרוב
החברים ענו בזמן עם הנתונים הנחוצים, ואם היה ביטול, טלפנו להודיע לי.
לכל אלה תודה - ולמספר הקטן שעדיין לא עונים בזמן - או בכלל,
שיהיה לכם כוח "לשנות את ההרגל".

שנוכל להמשיך הרבה שנים להנות ביחד בחגים. כמובן, אני מזמינה
כל הצעה - כל ביקורת - כל הערה.

שלכם,
נטע

פזמבית פתירה

משחקי סימולציה

לאור תנומת קיץ ארוכה וזוג "הימים הנוראים" הבאים עלינו לשובה, נוזר מדור זה לנחור בפומבי, וכהרגלו (המגונה), נאחז באילנות גבוהים. והפעם מיודעינו דב"א (זן בן אמוץ), שכחיו עשה גם כמה מצוות ומעשים טובים, וביניהם כתיבת הספר "סיפורי אבו נימר" (מומלץ מאוד) שהוקדש בידי מחברו "לאנשים שלא מפינים ערבית, ולא מכירים סוף אל ערבים" (הסעויות בעברית בגוף הספר).
לאחר גמר קריאת הסיפור יוכל - מי שירצה בכך כמובן - לערוך משחק סימולציה קצר, לשם הגברת השעשוע, הוראות המשחק בהמשך.

הפרד וטרוף

פעם, לפני הרבה-הרבה זמן, חיו כיער של לופנן שלושה שורים. אחד אביאד (לכן). אחד אסנוד (שחור) ואחד אקמאר (אדום) והם היו חפרים טופים כמו אחים. אל-אריה, מלך-אל-חיות, שם עליהם עין שלו ורצה לכול אותם אממה בחד מננום למה היו חזקים הרבה ותמיד-תמיד הלכו יחד ולא עזפו אחד אל-שני. חשף אל-אריה מה יעשה בשפיל יפריד ביניהם ובסוף באה מחשפה בראש שלו.
יום אחד בא אצל שור אדום ואמר לו בשקט: "אני רואה אתם חפרים טופים ואל-חפרות זה דבר יפה מאד. עם כול אל-לך שלי הייתי גם אני רוצה להיות חפר שלכם רק אל-שור לפן אני לא כול-כך אוהף אותו ואני גם לא מפין למה אתם חפרים שלו. אל-צבע שלו לפן כמו של מת ותיכף רואים הוא אחר מן כולם ובכלל לא דומה לכם. למה לא תתנו לי לטרוף אותו ואחרי נתבטר מננו, נהיה חפרים כ-טופים וכול אל-יער גדול זה יהיה רק שלנו."

"יכול להיות אתה צודק," אמר אל-שור אדום. הלך ודבר עם חפר שלו אל-שור שחור וגם הוא חשף זה רעיון טוף. עשו לאריה סימן בראש - הכל אקסדר. התנפל אל-אריה חת-אשתים על שור לפן ואל-חפרים שלו עמדו בצד ואכלו עשף מתי הוא טרף אותו ואכל אותו עד לגמרי-לגמרי.

אחרי שבוע בא אל-אריה עוד פעם אצל שור אדום והתחיל מדבר אלף חלק-חלק. ולגיד לו כמה אל-צבע אדום שלו יפה ואיך הוא חזק ובריא ואל-קרנים שלו חד כמו ברזל ואיך הוא אוהף אותו מאד. ואל-שור אדום אל-לך שלו נהיה כמו סוכר במים למה אף-פעם עוד לא אמרו לו דפרים כול-כך טופים.

"רק אני לא מפין דפר אחד," אמר אל-אריה בשקט-בשקט. "איך אתה יכול להיות חפר של אחד כול-כך שחור? בכלל לא מתאים לך. אל-צבע שלו כמו צבע של גיין (שד) כלילה-מתי-אין-ירח. וכול אל-זמן הוא חופר אל-אדמה ברגל שלו כאילו אין אחד יותר גדול ויותר חשוף מננו."

מודעות בחיורג

301	אחות תורנית לשבוע	000	מודעות חדשות
303	נהגים תורנים לשבוע	101	סרט וידאו יום א'
304	שומרים לשבוע	102	סרט וידאו יום ב'
		103	סרט וידאו יום ג'
401	שעות טיסות ארקיע	104	סרט וידאו יום ד'
405	שעות נסיעות נהג תורן	105	סרט וידאו יום ה'
405	שעות נסיעות למחניים	106	סרט וידאו יום ו'
		107	סרט וידאו יום שבת
601	אסיפה	111	ערוצי התקשורת
602	תוצאות הצבעה בקלפי	112	סרט וידאו באולם דדו
912	תעריפי דואר - מכתבים		
		151	כדורסל - גליל עליון
		153	"חוג משוטטים" אזורי
	חיורג למודעות:-		
	1. חייג "7" ומספר ההודעה	203	שעות מרפאה
	2. חכה עד סיום צלילי החיורג	204	שעות סדור תחבורה
	3. נתק את השיחה	207	שעות חנות הלבשה
	(מעודכן לתאריך: 5/10/92)	208	שעות חנות נעליים
		209	שעות ה"יד השניה"
		210	שעות מרפאת שיניים
		211	שעות מחסן בגדים
		213	שעות סנדלריה
		216	שעות רכוז קניות

ישיבת המועצה הכלכלית מס. 41
מיום 1.10.1992

נוכחים: בני, קולין, ברוך, איתמר, אביבה, דודו, אורי, אורן.
מקס, תמר, גדי, איתן, יוסי.
נעדרה: יעל ש.

סדר היום:

1. אישור דו"ח קודם ושאלות.
2. דו"ח הכנסות והוצאות חצי שנתי.
3. הפיכת המשתלה לענף.
4. קו פעולה של רכוז משק.
5. קרן פנסיה.

דו"ח הישיבה הקודמת: אושר.

בנושא הפעילות לבדיקת הקשר בין תקציבי חברה לבין הכנסות מענפים, מסר אורי, שחזר כינתיים ממילואים, שבניגוד למה שנמסר כישיבה הקודמת, הוא לא הפסיק את פעילותו בנושא זה, והוא מוכן להמשיך. מכיון שבינתיים פנתה המועצה לחבר אחר לרכז עבודה מידע בנושא, סוכם שהמועצה רואה בברכה את המשך פעילותו של אורי, והטילה על בני לפעול ליצירת צוות בדיקה משותף.

שאלות

1. תקשורת:

תמר העלתה הדים למורת רוח שהביעו באזניה חברים אשר מרגישים שהמידע שהם מקבלים על הפעילות, הדיונים וההחלטות במגזר המשקי מצומצם מדי. סוכם להכניס מיד שני תיקונים:

- א. דוחות ישיבות המועצה הכלכלית יהיו מפורטים יותר.
 - ב. כל דו"ח שיוצא לאור ואינו מחפרסם בדברי הכפר יכלול בסופו מידע על תפוצתו (ראה בסוף דו"ח זה).
- בנוסף לכך קבלה על עצמה תמר להכין הצעה מפורטת יותר לדיון באחת הישיבות הקרובות, שמטרתו לשפר את מסירת המידע לחברים.

2. דו"ח הכנסות והוצאות חצי שנתי -

איתמר ביקש שעל מנת שהדו"ח שנמסר לחברי המועצה הכלכלית בדואר, יהיה משמעותי יותר, להוסיף טור של התכנית החצי שנתית האמיתית, מכיון שכרוב הענפים גם התכנית וגם התוצאות תלויים בעונתיות ולא ניתנים לביטוי בחילוק אוטומטי של סה"כ ראשתי לשניים. ברוך הציע, מאותם הנימוקים, לארוך את השוואת הביצוע החצי שנתי, לביצוע של אותה תקופה בשנה שעברה.

קולין לקח על עצמו לערוך תיקון ברוח זאת.

3. הפיכת המשתלה לענף -

בני העלה שאלתא בעקבות הודעתו של מרכז יוזמות על הפיכת המשתלה לענף מסחרי. קולין מסר שועדת יוזמות החליטה על מיזוג ענף גידול צמחי מרפא עם המשתלה, בראשות רוני ביוטו. הענף החדש אמור לעמוד בקריטריונים של ענף כלכלי. על פי הצעתו של קולין ייבחן תפקודו של הענף החדש לאחר שלושה חדשי הדצה.

4. קו פעולה של ריכוז משק - פיתוח ענפים ויוזמות בקבוץ - קולין ביקש אישור מחודש למדיניותו והמבוססת על שני עקרונות:

א. ביזור הסיכונים והרחבת מגוון מקורות ההכנסה שלנו.

ב. לא להקים עוד מפעל גדול בשלב זה, ובמקום זה להתחיל בקטן ביוזמות שונות,

מתוך הנחה שאחוז ההצלחה יהיה 30% - 20%.

התקיים דיון בנושא. הוחלט שלצורך המשך הדיון, על קולין להביא לפני המועצה הכלכלית נתונים מספריים ותמחיריים על מצב ענפי היוזמות נכון להיום. וכמו כן יביא תכנית שתכלול מטרה לשנים הבאות. כולל הערכה לזשקעות, מימון וכח אדם.

5. קרן פנסיה:

לאחר התייעצות עם מומחים מטעם התק"מ המליץ הצוות (מיכאל, קולין, איחמר) על התקשרות עם חברת ביטוח שיש לה גם תכנית פנסיה.

המועצה אישרה את ההמלצה.

כמו"מ שינהל הצוות עם חברת הביטוח הוא צריך לגבש שלוש הצעות לקריטריונים לגבי תנאי ההצטרפות האישית לקרן.

הצעות אלה יבואו לאישור האסיפה.

רשמה: תמר וולפין

תפוצה:

כל חברי כפר-הנשיא

תקציבי קיום
סיכום תמחירי I-VIII 1992

סעיף	התקציב מהוון ל- 31.8.92	67% מהתקציב	הוצאות עד 31.8.92
כלכלה שי לחג כרטיסי אגד	1,354,051 21,124 147,868	903,152 14,090 98,628	958,626 10,003 111,691
מחסן & בגדי עבודה נעלי עבודה וכו' כביסה נוי	11,618 3,169 68,653 14,787	7,749 2,114 45,792 9,863	6,637 3,852 42,952 13,542
קוסמטיקה תספרת הספקה היגיינית	2,641 21,124 21,124	1,762 14,090 14,090	1,861 8,027 22,139
תרבות אולם דדו ווי חגים ספורט אמנים	44,360 2,641 14,787 8,450 7,393	29,588 1,762 9,863 5,636 4,931	27,994 256 10,384 4,362 3,896
השתכמות קצרה לימודים ארוכים	27,461 141,531	18,316 94,401	10,553 119,090
רדיו & טלוויזיה החזקת דירות מוסדות ווי חברה	91,890 126,744 95,058 23,448	61,291 84,538 63,404 15,640	57,713 55,697 77,621 14,956
בריאות טיפול מיוחד ויעוץ הדור המבוגר	485,853 31,686 3,169	324,064 21,135 2,114	337,838 25,389 1,261
דת חתונות עזרת קרובים	5,281 31,686 26,405	3,522 21,135 17,612	203 19,066 17,259
הוצאות מזכירות תקציב מזכיר	16,899 4,225	11,272 2,818	16,973 2,221
לעמ' 2	2,850,901	1,904,368	1,982,062

סעיף	התקציב מהוון ל- 31.8.92	67% מהתקציב	הוצאות עד 31.8.92
מעמ' 1	2,850,901	1,904,368	1,982,062
פ' ציבורית	31,686	21,135	27,792
מילואים	15,843	10,567	6,954
שרות סד' ש"ש דור 2	31,686	21,135	30,073
מענק בנים	12,674	8,454	2,981
לימודי בנים שעזבו	16,899	11,272	18,701
קליטה	3,169	2,114	1,970
תקציב כולל	1,927,991	1,285,970	1,260,728
סה"כ חברים	4,890,849	3,265,015	3,331,253

תקציב ילדים

הנעלה	42,248	28,179	22,183
הלבשה	23,236	15,498	4,480
אספקה קטנה	31,686	21,135	22,842
ריהוט	6,654	4,438	-446
בר מצווה	10,034	6,693	13,965
הגיל הרך	34,855	23,248	21,430
ביה"ס היסודי	79,215	52,836	69,525
התיכון	62,316	41,565	42,300
שכר לימוד תיכון	4,225	2,818	1,360
משק ילדים	7,393	4,931	6,002
חינוך מיוחד	44,360	29,588	23,649
שיטולים	36,967	24,657	28,872
החזקת דירות	15,843	10,567	11,963
סה"כ ילדים	399,032	266,153	268,125
סה"כ חברים	4,890,849	3,265,015	3,331,253
סה"כ	5,289,881	3,531,168	3,599,378

PARENTS PAGE

NEWS OF THE WEEK

- * Allright; I won't bore you with the weather again - just to say that I hope our earnest prayers for "rain at the appointed time" on Yom Kippur will have the desired effect...
- * The clinic has asked us to tell you that you may put your name down for an anti-flue injection, either by 'phone or by putting a note in the post-box. This yearly vaccination (it only lasts one year) is much recommended, particularly for people above the age of 65 (which includes the undersigned, I'm afraid...)
- * Rebecca & Bit (is that how you spell it?) have gone to Switzerland in order to get married. When they get back we'll help them celebrate.
- * A little bird tells me that there are more weddings in the offing. For details you'd better ask the Ben-Nathan (Norton) and the Guter families.
- * How did you like the Yom Kippur service? Allan Easton told me that it had always been his dream to sing Kol Nidrei in front of a congregation. Well, as far as I'm concerned he did it beautifully. And the young men who came from a neighbouring religious settlement to help us through the day were so very earnest that one couldn't help being carried away by them, even if the tunes were not always the ones we were used to.
- * We had a beautiful thank-you letter from Moyra Gruenberg, who spent some weeks here from South Africa with her young daughter (who was born here). She says that on the way back the kid said to her "If I go back to Israel it will only be to the kibbutz." It seems we made an impression there. You never know.
- * And of course Yig'al Nymark is back with us and is already busy re-organising the carpentry shop, so it should all be spick and span when Jack and Rivah get back from abroad.
- * Altogether, quite a lot of our older chaverim are taking a prolonged vacation abroad, to visit family and/or to see foreign parts. A safe journey to all, and see you back in a month or two.

SHABBAT SHALOM and (again) GOOD YOMTOV

Inge

- 14 Tishrei (1983) - Mrs. Marga Gruenberg
- 16 Tishrei (1977) - Arnon Waterman
- 17 Tishrei (1977) - Yitzchak Strichovski
- 17 Tishrei (1985) - Chaim Gil'adi
- 19 Tishrei (1975) - Mrs. Ruth Steele

J A H R Z E I T

נר זכרון

MAZAL TO!

H A P P Y B I R T H D A Y

- 11.10.92 Yoav Eder
Ehud Hame'iri
- 12.10. Evelyn Wallach
- 13.10. Benny Forster
Irit Yentis
Raviv Marcuson (grandson)
- 14.10. Terry Whitham
David Rifkind
Sēlah Levine (granddaughter)
Ron Schwartzman (grandson)
- 15.10. Ra'anan Tenne
Yonathan Tubis
Dishon Bilgory
Raz Ma'ayan
- 16.10. Gideon Levy
Mrs. Ray Collet
- 17.10. Jack Karabok
Bruce Whitham
Avner Mendziqurski
Amit Shuval

H A P P Y A N N I V E R S A R Y

- 11.10. Carol & Gershon Sherak
Ts'via & Anqi Konigis
Naomi & Peretz Cohen
- 17.10. Miriam & Baruch Cohen

P R O G R A M M E f o r S U K K O T H

- Sunday Night - L'chaim in the Sukkah after supper
- Monday - "Guests in the Sukkah" (details later...)
- Tuesday aft. - Tea in the Sukka for the families of our teen-agers
- Wednesday aft. - The Parents' Committee invites....
- Thursday - Afternoon tea for Ulpan & adoptive families
- Friday - Evening with the Pearls
- Sat. Eve. - Details later....
- Sunday Eve. - "Farewell to the Pool"
- and a great finale - End-of-Summer Swim in the Kinneret on Monday evening.

